EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 10.6.2016
COM(2016) 395 final

2016/0184 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

• Motiv och syfte med förslaget

Förslaget avser ett rådsbeslut, som ska antas i enlighet med artikel 218.6 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC).

Vid den tjugoförsta konferensen med parterna i klimatkonventionen (COP 21) som ägde rum i Paris mellan den 30 november och den 12 december 2015 antogs ett avtal om att globalt stärka insatserna mot klimatförändringarna. Avtalet träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då minst 55 av konventionens parter som sammanlagt står för minst cirka 55 % av de globala utsläppen av växthusgaser har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument.

I sitt meddelande om konsekvenserna av Parisavtalet[1] fastslog kommissionen att Parisavtalet bör undertecknas och ratificeras så snart som möjligt. Europeiska rådet välkomnade kommissionens meddelande och betonade vikten av att Europeiska unionen och dess medlemsstater måste kunna ratificera Parisavtalet så snart som möjligt och i tid så att de är parter i avtalet från och med dess ikraftträdande[2]. Som ett första steg har avtalet undertecknats av kommissionen och rådet på Europeiska unionens vägnar och av samtliga 28 medlemsstater på egna vägnar vid den ceremoni som ägde rum i New York den 22 april 2016.

Parisavtalet är en milstolpe på global nivå för kraftfullare gemensamma insatser och för att påskynda övergången till ett världsomfattande koldioxidsnålt och klimattåligt samhälle. Avtalet kommer att ersätta det tillvägagångssätt som tillämpas enligt Kyotoprotokollet från 1997, vilket innehåller åtaganden till slutet av 2020. Dessa åtaganden kommer inte att löpa vidare efter 2020.

Parisavtalet öppnar möjligheter för ekonomisk omvandling, sysselsättning och tillväxt. Det spelar en central roll för att uppnå de övergripande målen för hållbar utveckling samt för ett antal högprioriterade områden inom EU: investeringar, konkurrenskraft, cirkulär ekonomi, forskning, innovation och övergång till andra energislag.

Parisavtalet innehåller ett kvalitativt långsiktigt utsläppsminskningsmål som ligger i linje med målet att med god marginal hålla den globala temperaturökningen under 2 °C och att sträva efter att begränsa den till 1,5 °C. För att uppnå detta mål kommer parterna att bereda, meddela och upprätthålla successiva nationellt fastställda bidrag. Från och med 2023 kommer parterna att göra övergripande inventeringar vart femte år, som bygger på de senaste vetenskapliga rönen och det dittills uppnådda genomförandet. Man kommer att bedöma framstegen och se över utsläppsminskningar, anpassning och stöd.

Inför COP 21 lade klimatkonventionens parter fram sina planerade nationellt fastställda bidrag till avtalet. EU och dess medlemsstater var de första stora ekonomiska området som lade fram sina planerade nationellt fastställda bidrag den 6 mars 2015. Bidragen återspeglar den ram för klimat- och energipolitiken fram till 2030 som fastställdes av Europeiska rådet i

[1] COM(2016) 110 av den 2 mars 2016.

[2] Europeiska rådets slutsatser av den 18 mars 2016.

oktober 2014[3], och Europeiska kommissionens plan för att möta de globala klimatförändringarna efter 2020[4]. EU har satt upp ett ambitiöst mål om att minska växthusgasutsläppen från hela EU-ekonomin med minst 40 % senast 2030.

EU har redan inlett arbetet med att genomföra minskningsmålet på minst 40 %. När det gäller de sektorer som omfattas av systemet för handel med utsläppsrätter (ETS) antog kommissionen den 15 juli 2015 ett förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar. Syftet med förslaget är att ovanstående mål uppnås för de sektorer som omfattas av EU:s utsläppshandelssystem.

Europeiska unionen och dess medlemsstater har uttryckt sin avsikt att agera gemensamt inom ramen för Parisavtalet[5], vilket återspeglas i artikel 4 i Parisavtalet. Unionen och dess medlemsstater har därför enligt punkt 18 i den artikeln gemensamt ansvar för att bereda, meddela och upprätthålla de successiva nationellt fastställda bidrag som de avser förverkliga och för att genomföra nationella begränsningsåtgärder i syfte att uppnå målet med de nationellt fastställda bidragen enligt punkt 2 i samma artikel.

Enligt artikel 4.16 i Parisavtalet ska sekretariatet inom den relevanta tidsperioden underrättas om överenskommelsen om den gemensamma åtgärder, och även vilken utsläppsnivå som varje part tilldelats. Den utsläppsnivå som tilldelats Europeiska unionen omfattar utsläpp av växthusgaser enligt direktiv 2003/87/EG. Medlemsstaternas respektive utsläppsnivå och införandet av markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk inom ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 kommer att fastställas genom ny lagstiftning.

Norge och Island har uttryckt avsikt att delta i unionens och medlemsstaternas gemensamma åtgärd. Villkoren för Norges och Islands eventuella deltagande kommer att fastställas genom åtföljande lagstiftning. Detta förslag påverkar inte formerna för Norges och Islands deltagande i den gemensamma åtgärden.

- **Förenlighet med befintliga bestämmelser inom området**

I kommissionens meddelande av den 2 mars 2016 – *Vägen efter Paris: en bedömning av Parisavtalets konsekvenser* – framhålls att en global övergång till ren energi kräver att investerare ändrar sina beteenden och att det skapas incitament skapas utmed hela det politiska spektrumet. Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda medborgarna säkra, hållbara, konkurrenskraftiga och överkomliga energipriser. För att nå detta mål krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder och framsteg i fråga om andra aspekter av energiunionen.

- **Förenlighet med unionens politik inom andra områden**

I ramen för EU:s klimat- och energipolitik fram till 2030 anges ett ambitiöst mål om att minska växthusgasutsläppen från hela EU-ekonomin med minst 40 % senast 2030, samt mål för förnybar energi och energieffektivitet på minst 27 %[6]. För att följa upp åtagandena i Parisavtalet är det viktigt att denna klimat- och energipolitiska ram genomförs. Senare i år

[3] Europeiska rådets slutsatser av den 24 oktober 2014.
[4] COM(2015) 81 av den 25 februari 2015.
[5] Rådets slutsatser av den 18 september 2015.
[6] Målet för energieffektivitet kommer att ses över senast 2020, med siktet inställt på att uppnå 30 % på EU-nivå.

kommer kommissionen att lägga fram förslag för att anpassa EU:s regelverk för energieffektivitet och förnybar energi, inklusive en ny utformning av energimarknaderna.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

Förslaget läggs fram enligt artikel 192.1 och artikel 218.6 i EUF-fördraget. I artikel 218 i EUF-fördraget fastställs förfarandet för förhandlingar om och ingående av avtal mellan Europeiska unionen och tredjeländer eller internationella organisationer. I punkt 6 föreskrivs särskilt att rådet, på förslag från kommissionen i dess egenskap av förhandlare, ska anta ett beslut om bemyndigande att ingå avtal på Europeiska unionens vägnar.

I enlighet med artiklarna 191 och 192.1 i EUF-fördraget ska Europeiska unionen bidra till att ett antal mål uppnås, bland annat att bevara, skydda och förbättra miljön och att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

Viss unionslagstiftning för genomförande av dessa mål kommer att behöva ändras för att genomföra Parisavtalet, vilket bara kan uppnås genom unionslagstiftning.

2016/0184 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om ingående, på Europeiska unionens vägnar, av Parisavtalet som antagits inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 192.1 jämförd med artikel 218.6 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets godkännande, och

av följande skäl:

(1) Vid den tjugoförsta konferensen med parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (UNFCCC, nedan kallad *klimatkonventionen*) som ägde rum i Paris mellan den 30 november och den 12 december 2015 antogs ett avtal om att globalt stärka insatserna mot klimatförändringarna.

(2) I enlighet med rådets beslut (EU) 2016/590 av den 11 april 2016[7] undertecknades Parisavtalet den 22 april 2016.

(3) Parisavtalet träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då minst 55 av klimatkonventionens parter som sammanlagt står för minst cirka 55 % av de totala utsläppen av växthusgaser har deponerat sina ratifikations-, godtagande-, godkännande- eller anslutningsinstrument. Unionen och dess medlemsstater är parter i klimatkonventionen. I sina slutsatser av den 18 mars 2016 betonade Europeiska rådet vikten av att Europeiska unionen och dess medlemsstater ingår Parisavtalet så snart som möjligt och i tid så att de är parter i avtalet från och med dess ikraftträdande.

(4) Parisavtalet ersätter det tillvägagångssätt som tillämpas enligt Kyotoprotokollet från 1997.

(5) Parisavtalet innehåller bland annat ett långsiktigt mål som ligger i linje med målet att med god marginal hålla den globala temperaturökningen under 2 °C över förindustriell nivå och att sträva efter att begränsa den till 1,5 °C. För att uppnå detta mål kommer parterna att bereda, meddela och upprätthålla successiva nationellt fastställda bidrag.

(6) Från och med 2023 måste Parisavtalets parter vart femte år göra en övergripande inventering baserad på de senaste vetenskapliga rönen och det dittills uppnådda genomförandet. Inventeringen omfattar en bedömning av framstegen och en översyn av utsläppsminskningar, anpassning och stöd. Varje parts successiva bidrag ska vara mer omfattande än partens nuvarande bidrag och motsvara dess högsta ambitionsnivå.

(7) Ett bindande mål om att minska växthusgasutsläppen från hela EU-ekonomin med minst 40 % senast 2030 jämfört med 1990 godkändes i Europeiska rådets slutsatser av

[7] EUT L 103,19.4.2016, s.1.

den 23–24 oktober 2014 om ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030[8]. Vid sitt möte den 4 mars 2015 godkände rådet formellt detta bidrag från unionen och medlemsstaterna som deras planerade nationellt fastställda bidrag, och överlämnade det till sekretariatet för klimatkonventionen den 6 mars 2015[9].

(8) I meddelandet som åtföljer förslaget om att unionen ska underteckna Parisavtalet[10] framhålls att en global övergång till ren energi kräver att investerare ändrar sina beteenden och att det skapas incitament utmed hela det politiska spektrumet. Det är en central prioritering för unionen att inrätta en motståndskraftig energiunion för att kunna erbjuda medborgarna säkra, hållbara, konkurrenskraftiga och överkomliga energipriser. För att nå detta mål krävs fortsatta ambitiösa klimatåtgärder och framsteg i fråga om andra aspekter av energiunionen[11].

(9) Rådet bekräftade i sina slutsatser av den 18 september 2015 att unionen och dess medlemsstater avser att agera gemensamt inom ramen för Parisavtalet och välkomnade Norges och Islands avsikt att delta i denna gemensamma åtgärd.

(10) Unionens och medlemsstaternas gemensamma åtgärd kommer att överenskommas i vederbörlig ordning och omfatta den utsläppsnivå som tilldelats unionen genom direktiv 2003/87/EG och medlemsstaternas respektive utsläppsnivåer.

(11) Enligt artikel 4.16 i Parisavtalet ska sekretariatet inom den relevanta tidsperioden underrättas om överenskommelsen om den gemensamma åtgärden, och även vilken utsläppsnivå som varje part tilldelats.

(12) Parisavtalet överensstämmer med Europeiska unionens miljöpolitiska mål som anges i artikel 191 i fördraget, det vill säga att bevara, skydda och förbättra miljön, att skydda människors hälsa. och att främja åtgärder på internationell nivå för att lösa regionala eller globala miljöproblem, särskilt för att bekämpa klimatförändringen.

(13) Parisavtalet bör därför ingås på unionens vägnar,

Artikel 1

Härmed godkänns på unionens vägnar det Parisavtal som antogs den 12 december 2015 inom ramen för Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.

Avtalstexten återfinns i bilaga I till detta beslut.

Behörighetsförklaringen i bilaga II godkänns också på unionens vägnar.

Artikel 2

Rådets ordförande ska utse den person eller de personer som ska ha rätt att på unionens vägnar deponera ratifikationsinstrumentet hos Förenta nationernas generalsekreterare, i enlighet med artikel 20.1 i Parisavtalet, tillsammans med behörighetsförklaringen.

---

8 EUCO 169/14

9 http://www4.unfccc.int/submissions/indc/Submission%20Pages/submissions.aspx

10 COM(2016) 110 av den 2 mars 2016.

11 COM(2015) 80 av den 25 februari 2015.

Artikel 3

1. Unionens ratifikationsinstrument ska deponeras hos depositarien.

Medlemsstaterna ska sträva efter att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina instrument samtidigt med unionen.

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om sina beslut om ratificering av Parisavtalet eller, beroende på omständigheterna, om det troliga datum då de nödvändiga förfarandena har slutförts.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande